

været kastet lidt Glans over Forhandlingerne her, skyldes det visselig blandt andre det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds.

Derimod maa jeg udtale som min Formening, at det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Lindø) i den Tale, han holdt forleden Dag her, og som paa mig gjorde et underligt Indtryk af at være inspireret, ikke saa lidt overskred det Hensyn, som jeg har talt om, og den ærede Rigsdagsmand kom derved til at modarbejde det, som jeg tror, det var hans Mening at lægge et godt Ord ind for, nemlig Samarbejde mellem Regeringspartiet og det gamle forhandlende Venstre. Det ærede Medlems Tale var, synes det mig, ganske unødvendig streng og skarp, han talte om, at der var stødt i Krigstrompeten. Det synes jeg egentlig ikke, selv om der er faldet en skarp, noget tilspidset Udtalelse. Vi maa virkelig ikke være saa sensible, at vi ikke kunne taale, at der udtales et fribaarent og djærvt Ord til os eller om os. Jeg tror, det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds er ved at blive nervøs af lutter Hensyn. Jeg er for øvrigt af den Mening, og det vil jeg ikke lægge Skjul paa, at det ærede Medlem og adskillige gode Folk ude omkring i Landet gøre stor Skade for den Sag, de gerne ville fremme, ved at drive for stærkt paa, ved ligesom at ville presse et Samarbejde frem, inden Forholdene endnu ere modne dertil. Det skal man tage sig i Agt for, thi man skal huske paa, at det er et levende Forhold, der skal have sin Tid til at udvikle sig. Det kan ikke saadan paa kunstig Maade forceres eller drives frem. Nej, skal der komme et virkeligt Samarbejde frem, saadan som jeg ogsaa ønsker det, mellem Regeringen og det gamle forhandlende Venstre, skal der komme et Samarbejde, som kan blive varigt og til Gavn for Land og Rige, skal det sandelig have Lov til at udvikle sig naturligt og i Fred uden alt for stærke Paavirkninger udefra. Tænk Dem et Par unge Mennesker, der nærrede en begyndende Godhed for hinanden, tænk endvidere, at Forældrene paa begge Sider æggede dem og drev dem frem, hvad vilde det føre til? Det vilde først føre til, at al Duft og Finhed gik af Forholdet, og hvis det var to unge Mennesker, som der var noget ved, vilde det føre til, at Forholdet blev udsat for at visne hen og gaa til Grunde. Saaledes gaar det ogsaa her, naar man driver for stærkt paa. Den

højtærede Konseilspræsident brugte forleden i sit Tilsvær til det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) det lille Ord „endnu“. Ja, det er netop Ordet. Endnu, siger den højtærede Konseilspræsident, ere vi ikke færdige til et saadant Samarbejde som det, det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds byder. Jeg mener at have Lov til at forstaa det lille Ord „endnu“ som tydende paa, at der dog er en Udvikling til Stede, at der endnu er Haab om, at man kan komme til et saadant Samarbejde. Jeg siger derfor: „Vær taalmodige, det kommer altsammen“. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) sagde sidste Sommer ved et Møde i Kerteminde, hvor han og det ærede Medlem for Middelfart (Slengerik) vare ovre og toge en Holmgang med Konseilspræsidenten og Kredens Rigsdagsmand (Pinstrup), spøgende til mig, idet han strøg forbi mig ved Bordet: „Maa jeg saa snart deklarerer Forlovelsen mellem Reformpartiet og det forhandlende Venstre?“ „Endnu ikke“, svarede jeg, „men det kommer nok“. Det samme gentager jeg her i Dag. Og naar det en Gang kommer med fuld Forstaaelse og fuld gensidig Tillid, tænker jeg ikke, der er noget i Vejen for, at vi overlade det ærede Medlem at deklarerer Forlovelsen i det kloge og vittige Organ, han har i Pressen.

Maa jeg saa endnu sige et Par Ord til det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds. Jeg kan saa godt forstaa, at han, som staaende udenfor Partiernes og Valggrupperne, kan føle nogen Trang til at optræde som Ræsonnør, men jeg vil sige til ham, at Ræsonnørens Rolle — undskyld Billedsproget — er altid vanskelig. Ræsonnøren skal dele ud til alle Sider, baade opad og nedad, og dertil kræves, at han ikke blot er udenfor Partiernes, men hævet over dem, og det gjorde det ærede Medlem unægtelig ikke Indtryk af at være. Jeg mener derfor, at det var klart for alle, at han hurtig faldt ud af Ræsonnørens Rolle, idet han nemlig kun vilde sige Sandheden nedad, men ikke opad. Jeg forlanger ikke, at det ærede Medlem skal være, hvad jeg maaske maa kalde en politisk Ole Vind, men jeg forlanger, at naar han optræder som Ræsonnør, skal han dele ud til alle Sider og være hævet over det hele. Det ærede Medlems Tale i Mandags gjorde for øvrigt et meget trist Indtryk paa mig, fordi det maatte forekomme mig, at den passede saa usigelig daarligt til de smukke Tra-